

RESSÒ DE LA PARAULA

Llum de tota llum

En una col·lecció d'himnes hindús molt antiga, anomenada «Rig-Vedá», apareix una frase que ens encomana il·lusió. Diu: «Hi ha tantes aurores que encara no han brillat!...». Per altra banda, són coneguts els versos del poeta castellà Luis Rosales, que un amic va tenir l'amabilitat d'enviar-me com a medicina per als temps de desolació:

«De noche, cuando la sombra de todo el mundo se junta, de noche, cuando el camino huele a romero y a juncia. De noche, iremos de noche, sin luna, iremos sin luna, que para encontrar la fuente sólo la sed nos alumbrá».

Tot va bé, per tal d'estimular la confiança. No sé quin motiu tindria aquell hindú orant per afirmar que encara hi han moltes aurores esperant brillar; tampoc sé si la set, el desig, és suficient llum per a trobar la font i seguir vivint. Però el que sí sé, és que realment encara hi ha infinites aurores que brillaran, no per elles mateixes, sinó perquè reflectiran l'única albada de l'únic sol. I que aquest únic sol dóna llum a les moltes llunes, que il·luminen les nostres nits. I que la nostra set ens és bona guia, només perquè realment hi ha una font: d'altra manera, tindria raó el filòsof, que deia que no som altra cosa que «una passió inútil».

Per als cristians la Resurrecció de Jesucrist és l'aurora de totes les aurores i la font que apaivaga totes les sets. És l'esperança que cal a les expectatives humanes, per a que no restin essent meres il·lusions. Si se'ns permet el joc de paraules, la Resurrecció de Jesucrist és la Veritat que necessiten totes les veritats humanes, per a que realment siguin veritat.

Per això les persones que no creuen en la Resurrecció, ni en el seu significat per a la vida, ben satisfets amb les coses que troben en aquest món, semblen aquell ocell que viu content en la seva gàbia d'or, sense adonar-se que, tot i la seva bellesa, el món on viu és realment una gàbia. No sap que més enllà hi ha la llibertat. De fet, el Ressuscitat no només ens diu que hi ha llibertat més enllà, sinó que Ell ha obert i ha travessat la porta: per a Ell i per a tots els qui ressusciten amb Ell, no hi ha portes tancades que ens puguin deixar tancats en aquesta gàbia. Ens ho diu ben bé l'evangelista, quan descriu com Jesucrist Ressuscitat es deixava trobar pels seus deixebles (cf. Jn 20,19).

—Realment són moltes les aurores i les primaveres, que encara no han despertat. Potser la teva o la meva, o la d'un poble, una societat, una comunitat, una civilització, una amistat...

—Però la font de llum i d'escalfor, que les fa possibles, hi és, activa, inesgotable, present.

—Creure en la Resurrecció de Jesucrist significa, no només que Ell ha ressuscitat, sinó que també aquest fet ressuscita les nostres esperances, aquelles que són segons la seva voluntat.

Quan recitem el «Credo», per professar la fe en Jesucrist, fem servir aquella fórmula que va cristal·litzar després de segles de pregària i pensament a l'Església: diem que Ell és «llum de llum», amb la qual cosa volem expressar que és Déu nascut de Déu Pare. Així mateix, des de la Resurrecció podem dir que «és llum de les nostres llums», que vol dir, «esperança de les nostres esperances».

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

50è aniversari de Mans Unides a Montserrat

► El passat 28 de març, els voluntaris de les delegacions de Mans Unides amb seu a Catalunya van celebrar el 50è aniversari d'aquesta ONG. Hi varen participar 700 persones en representació de tots els voluntaris que al llarg de mig segle han

treballat en favor d'una solidaritat globalitzada. L'eucaristia va estar presidida pel cardenal arquebisbe de Barcelona, que va concelebrar amb la gairebé totalitat dels bisbes de Catalunya, el pare abat amb la comunitat monàstica i un bon nombre de preveres. En un acte posterior a la missa conventual, varen intervenir Teresa Forcades, religiosa benedictina; Rosa Pradas, delegada de Mans Unides a Barcelona, i Begoña de Burgos, presidenta de Mans Unides a Espanya.

GLOSSA

Fil, deixa't acompanyar

Aun bon nombre de pares, i per diverses circumstàncies, els costa o se senten poc preparats per apropar-se als seus fills i parlar del sentit de la vida, per exposar les raons profundes que animen la seva existència, per desvetllar determinades actituds... Els parlen amb paraules sinceres però també limitades i, en ocasions, pensen que gastades. No són pocs els qui busquen ajuda en els educadors dels seus fills per complementar, en aquest sentit, la seva acció educativa i la de l'àmbit familiar. Una responsabilitat de la qual els educadors no es poden escapar.

Un pare ho raonava així a un dels seus fills: «[...] Fer-te descobrir el teu interior perquè puguis esbrinar què hi passa. Necessitem d'algú que ens ajudi a desvetllar-te'l i a fer-te'n sensible, perquè, cultivant-lo, puguis apreciar i manifestar la riquesa que tens dins; d'algú que t'ajudi a veure l'altre com a un igual, perquè no et creguis que ets més que ningú. Fer-te comprendre i valorar els que no pensen com tu. Necessitem d'algú que t'encoratgi a discernir la resposta a les preguntes vitals, perquè tinguis arguments per raonar-te d'on vénis, on vas, per què estàs aquí.

»Fer-te saber que la teva educació també passa per admetre el teu passat. Necessitem d'algú que tingui les eines pedagògiques neces-

sàries per adonar-te'n, perquè no renunciis mai a les teves arrels i a la teva història. Fer-te tenir ganes d'aprendre no només per saber, sinó per arribar a estimar l'altre. Necessitem d'algú que et faci conèixer la seva cultura i la seva religió, perquè, un altre dia, sigueu capaços de dialogar per construir plegats. Fer-te reflexionar sobre la teva dimensió religiosa, ètica i moral. Necessitem d'algú que et doni pistes per descobrir-te a tu mateix i descobrir Déu, per treballar el teu jo i la relació amb Ell. Fill, voldríem que les paraules felicitat, amor, solidaritat, sofriment, mort, fossin teves. Necessitem d'algú que et doni un cop de mà per assolir-les i «aprovar-les», perquè només sabent molt bé qui ets tu, podràs ser feliç i acollir l'altre...».

Un seguit de valors d'arrels evangèliques per amarar la formació dels fills i per cercar complicitats en els professors, els tutors, els consiliaris, els caps i monitors, els catequistes, els entrenadors... i en els marcs educatius en els que actuen, com a col·laboradors dels pares en la formació ètica, religiosa i moral dels fills. «Tenim dons diferents, segons la gràcia que hem rebut. [...] si és el de servei, exercim-lo servint; si és el d'ensenyar, ensenyant» (Rm 12,6-7).

Enric Puig Jofra, SJ

Família i valors humans i cristians

FAMÍLIA

VALORS HUMANES I CRISTIANS

► Sobre aquest tema la delegació de Pastoral Familiar de l'Arquebisbat de Barcelona organitza, els dies 7 i 8 de maig de 2009, unes jornades de reflexió que tindran lloc a l'aula magna del Seminari Conciliar (c/ Diputació 231). Els dos dies els actes començaran a les 19.30 h. Intervindran els cardenals Martínez Sistiach i Ennio Antonelli, president del Pontifici Consell per a la Família. Hi haurà una taula rodona en la qual hi participaran Jordi Pujol, Núria Chinchilla, professora de l'IESE i el periodista Lluís Foix. El 10 de maig (19.30 h), hi haurà una «missa de les famílies» a Santa Maria del Mar, a la qual s'invita, especialment, els matrimonis que enguany celebren les noces d'argent o les noces d'or. Informació: tel. 934 538 659. No cal fer inscripció prèvia.

DIUMENGE III DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vauc i vauc negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vauc negar i vauc demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediuc i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes».

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor.*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / com padiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R. Molts exclamen: / «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmes». Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriures, i els digué: «Així ho diuen les Escriures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis».

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo a la gente: «El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Rechazasteis al santo, al justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos. Sin embargo, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, y vuestras autoridades lo mismo; pero Dios cumplió de esta manera lo que había dicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros la luz de tu rostro, Señor.*

Escúchame cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis.

Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud. En esto conocemos que estamos en él.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, contaban los discípulos lo que les había pasado por el camino y cómo habían reconocido a Jesús al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando se presenta Jesús en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Llenos de miedo por la sorpresa, creían ver un fantasma. Él les dijo: «¿Por qué os alarmáis? ¿por qué surgen dudas en vuestro interior? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un fantasma no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo.» Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?» Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os decía mientras estaba con vosotros: que todo lo escrito en la ley de Moisés y en los profetas y salmos acerca de mí tenía que cumplirse.» Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y añadió: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

COMENTARI

Accés al Crist Ressuscitat. La clau de la Sagrada Escriura

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Ac 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47.
- **dimarts**: Ac 7,51-8,1a / SI 30 / Jn 6,30-35. □ **dimecres**: 1Jn 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30. □ **dijous**: Ac 8,26-40 / SI 65 / Jn 6,44-51. □ **divendres**: Ac 9,1-20 / SI 116 / Jn 6,52-59. □ **dissabte**: Ac 9,31-42 / SI 115 / Jn 6,60-69.
- **diuenge** vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.): Ac 4,8-12 / SI 117 / 1Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18.

La comunitat reunida en nom de Crist és el suc de cultiu de la fe. Ara bé, la llavor que engendra la comunitat cristiana és la Paraula de Déu, proclamada i compartida entre tots.

Hi ha diverses lectures de la Sagrada Escriura. En primer lloc, hi ha la lectura exegètica, que consisteix en comprendre amb precisió el sentit de les paraules, situades en el seu context i interpretades en el seu significat literal. Hi ha també una lectura teològica, que és aquella que vol copsar els continguts del text, llur significat i les interpel·lacions que dirigeix a la co-

munitat cristiana. Hi ha, en tercer lloc, una lectura al·legòrica, que és la que intenta situar els continguts teològics en el nou context social del món contemporani, de manera que es faciliti una comprensió actualitzada del missatge original en el nou escenari actual.

Totes aquestes lectures són necessàries. Però solament quan llegim la Sagrada Escriura en comunitat i ens obrim a l'acció de l'Esperit estem en condicions de penetrar en el seu sentit real i vital. La raó és ben senzilla; quan llegim la Paraula, el que ens interessa no és quedar-nos solament

amb el que ens diu el text sagrat, per meravel·lós que sigui, sinó principalment en trobar-nos amb *Aquell* que ens dona el missatge, amb la persona del Crist ressuscitat i vivent.

L'evangelí d'avui expressa bellament aquesta necessitat d'una lectura espiritual del missatge de la revelació, quan ens explica que el Crist Ressuscitat «els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriures». Aquesta lectura espiritual esdevé la clau més important que ens obre la porta a la presència viva del Ressuscitat.

Ramon Prat i Pons

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

El desbordament de la insurrecció popular

La protesta dels vaguistes superà les previsions inicials i fou desviada cap a un moviment anàrquic de fort signe anticlerical. Més enllà d'una aturada general, els fets prengueren un caire insurreccional imprevisit, àdhuc amb morts i ferits. El poble es féu amo del carrer, i en un context de marcades tendències antireligioses fins hi hagué alguna víctima, immolada *in odium fidei*, com el germà Lycarion, director de l'escola marista del Poblenou de Barcelona, occit el dia 27 de juliol de 1909. El germà Lycarion (François-Benjamin May) era de nacionalitat suïssa; en morir tenia 38 anys, i en feia tres que era director de les escoles del Patronat Obrer del Poblenou. Té iniciat el procés de beatificació.

En aquesta mateixa circumstància històrica, i a causa d'una ferida de bala, morí el guardià del convent de framenors observants del carrer de Santaló de Barcelona, P. Ramon M. Usó i, també, el rector de la parròquia de Santa Maria del Taulat (al Poble Nou de Barcelona), el reverend Ramon Riu i Ceriola, que morí asfixiat dins l'església pel fum de l'incendi i també aterrit

per la fortíssima impressió de veure's mortalment perseguit per un escamot de revolucionaris.

El moviment de protesta popular viscut els dies de la *Setmana Tràgica* fou molt caòtic i es manipulà amb consignes ambigües i demagògiques canalitzant-lo, finalment, vers l'incendi d'esglésies i convents, davant la passivitat de les tropes. Finalment, el 30 de juliol els militars aconseguiren dominar els darrers focus rebels i a primers d'agost la normalitat era completa a Catalunya. Tanmateix, les destrosses infligides al patrimoni eclesial foren irreparables.

Uns mesos després de la *Setmana Tràgica*, el poeta i escriptor Joan Maragall escriví l'interpel·lador article titulat «L'església cremada» en les pàgines del periòdic *La Veu de Catalunya* (18 de setembre 1909), des d'on demanà als catòlics un esperit de perdó generós i de reconciliació sincera: «Ara us han cremat l'església: perdoneu-los, perquè d'ells sí que pot ben dir-se *que no saben lo que fan* i, que de no saber-ho, no en tenen pas tota la culpa».

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Globalització i mestissatge

Cal afirmar allò que hi ha en comú entre els qui hem de viure junts. Joan XXIII ensenyava que calia buscar el que uneix i deixar de banda el que divideix: era el seu mètode diplomàtic i pastoral.

La posada en comú crea un cert mestissatge en els àmbits més variats de la vida. El va crear la globalització del segle XVI de la conquesta de les Amèriques, a la qual es remunta el terme *mestís*, del llatí *mixticius*, que significa *nascut de raça mixta*. És un terme aplicat també als objectes per indicar-ne l'origen mixt i l'absència de puresa. *Mestís* és una paraula que no existia en anglès o en alemany (fins fa poc utilitzaven termes pejoratiu), mentre que és una expressió d'orgull per a la cultura mexicana. El mexicà Virgilio Elizondo va escriure amb to entusiasta d'aquesta qüestió en el seu llibre *El futuro es mestizo* (utilitzant una expressió del general De Gaulle).

L'actual globalització ha creat un mestissatge. No és només un fet ètnic, sinó, sobretot, cultural. Octavio Paz, a *El laberinto de la soledad*, va escriure que el laberint del mestís, fet i fet, «és el de tots els homes». Jacques Audinet afegeix amb lirisme: «La història conjuga les diferències, la història és mestissa, avança només amb el mestissatge».

El mestissatge de cultures va acompanyat del de pobles en el temps de les migracions. Hi ha un teixit mestís, si més no des del punt de vista cultural, que engloba les nostres societats.

Andrea Riccardi

(*Conviure*, Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

26. ✠ Diumenge III de Pasqua. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe.

27. Dilluns. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastro.

28. Dimarts. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. Dimecres. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. Dijous. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. Divendres. Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. Dissabte. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església. Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

INTENCIONS DEL SANT PARE (maig)

General: Perquè els laics i les comunitats cristianes es responsabilitzin de la promoció de les vocacions sacerdotals i religioses.

Missionera: Perquè les Esglésies joves, agràides al Senyor pel do de la fe, estiguin disponibles a predicar l'Evangeli a tot el món.

ENTREVISTA

► JESÚS BASTANTE

La religió a la xarxa

El portal d'informació religiosa www.religiondigital.com rep anualment 2,5 milions de visites. Els seus lectors no són només de l'Estat espanyol, sinó que tenen entrades provinents d'un centenar de països. El seu redactor en cap, Jesús Bastante —que durant 12 anys va ser el responsable de la secció de Religió del diari ABC—, afirma que les persones que s'interessen pels continguts d'aquest portal busquen «una informació religiosa veraç i de qualitat», perquè «entenen que els valors cristians estan presents a la societat de la informació, tot i que, desgraciadament, la informació religiosa no ocupi l'espai que mereixeria en els grans mitjans tradicionals».

Quin és l'objectiu de Religión Digital?

El gran objectiu ja s'està complint: ser present, amb dignitat, llibertat i professionalitat, a la xarxa, tot defensant els valors cristians —dins la societat en què vivim, sense tancar-nos en guetos. És el gran diari d'informació religiosa per a tots els públics, tant creients —que englobaria catòlics, evangèlics, musulmans, jueus, budistes...— com no creients que se senten a prop del fet religiós. És un portal que busca la veritat.

Quins canvis esteu preparant al web?

Dins l'aposta de generar xarxes, apostarem per ampliar l'espectre de la informació religiosa al d'informació «en cristià». Entenem que no podem quedar-nos únicament en la «política eclesial» ja que, afortunadament, existeixen en la nostra societat homes i dones de fe, seguidors de Jesucrist, que treballen en l'àmbit de l'educació, la sanitat, la solidaritat, l'empresa, el turisme religiós... També volem apostar decididament per l'acció missionera i pel diàleg interreligiós.

Per què se sent atret per la informació religiosa?

Realment, gairebé vaig caure-hi per qüestions laborals. El fet de tenir fe —en el meu cas, és un do del que no em puc dissociar quan treballa com a professional dels mitjans— em fa sentir responsable de la societat i de l'Església, a les quals pertanyo. La meua experiència al diari ABC ha estat inoblidable, perquè m'ha ajudat a créixer com a professional i com a persona. I crec que, d'alguna manera, m'ha preparat per continuar acceptant les *responsabilitats* que la vida, i la professió, ens va encomanant.

Òscar Bardaji i Martín

EL HIMNO AL AMOR

«Todo lo espera»

«Todo lo espera» (1Co 13,7); en el texto griego *pan-ta elpizei*. La palabra esperanza expresa una vitalidad interior. Quien espera está lleno de vida. La esperanza es

también expresión de un amor que nunca da por perdido al otro. Puedo esperar hasta que el núcleo bueno del otro se desarrolle, hasta que la vida que Dios le ha regalado florezca en él. A propósito de esta esperanza dice Pablo: «Una esperanza que se ve no es esperanza, pues ¿cómo es posible esperar una cosa que se ve? Pero si esperamos lo que no vemos, aguardamos con paciencia» (Rm 8,24-25). La esperanza hace que se manifieste lo que aún no vemos en el otro. Vemos sólo a esta persona enferma, encerrada en sí misma, amargada. Pero la esperanza apuesta por lo que todavía no vemos. Porque esperamos, hacemos posible que la persona que está cautiva y encerrada en sí misma pueda volver a amar. Porque esperamos que renuncie a su fachada dura y confie en la vida que hay en ella.

El amor que espera es la condición para toda forma de educación, acompañamiento o terapia. Los padres no pueden educar a los hijos si no esperan en lo que todavía no ven. El amor espera que se desarrolle la vida que muchas veces permanece todavía oculta en el niño.

Los agentes de pastoral y los terapeutas no deben renunciar a la esperanza. Si esperan en lo que hay en el otro, entonces pueden aguardar. Es una espera activa y, al mismo tiempo, paciente, caracterizada por la esperanza: el otro llegará a estar sano. Avanzará en su camino interior y exterior. El amor que fluye de la fe y de la esperanza no abandona al cliente, sino que trata de hacer que se manifieste el bien que hay en él, muchas veces contra la apariencia de actitud reservada y contra toda esperanza.

Anselm Grün

(*El Himno al amor de San Pablo*, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

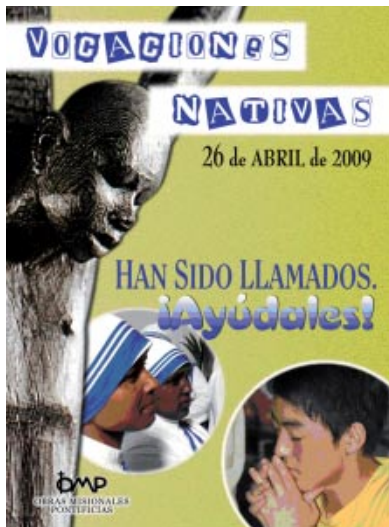
AGENDA

CRÒNICA

Reunió dels delegats diocesans de Família i Vida de la CET. Els responsables d'aquest àmbit pastoral de les diòcesis catalanes es reuneixen periòdicament un cop al trimestre per treballar conjuntament i organitzar les activitats pastorals i formatives relacionades amb el món de la família i la defensa de la vida. El passat 4 d'abril es van aplegar a la sala Pere Tarrès del bisbat de Sant Feliu, amb el bisbe Agustí, encarregat de la Conferència Episcopal Tarraconense per a l'àmbit de Família i Vida.

AGENDA

26 d'abril, Jornada de les vocacions natives. L'Obra Pontifícia de Sant Pere Apòstol de les OMP convoca aquesta campanya a favor del sosteniment a les vocacions en l'Església, sota el lema «Han estat cridats. Ajuda'ls!». Es tracta d'impulsar la cooperació mitjançant beques per tal d'assegurar la formació de seminaristes, novicis i novícies en països de missió.

ESGLÉSIA DIOCESANA

Missa del Crisma. El passat dimecres sant, 8 d'abril, va tenir lloc aquesta celebració diocesana, presidida pel bisbe Agustí, en la qual es beneeixen els olis sants que s'utilitzaran al llarg de l'any per als diferents sagraments. Va participar la pràctica totalitat de preveres, que van renovar el seu compromís sacerdotal. També va haver-hi un record especial per als set capellans i tres religiosos que enguany celebren les noces d'or o d'argent sacerdotals. Assistiren a la celebració el pare abat de Montserrat, Josep Maria Soler, diversos diaques permanents del bisbat i nombrosos religiosos, religioses i fidels.

Grups de Diàleg de les parròquies de Vilafranca. 4 de maig, 21 h. Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau, farà una xerrada amb el títol «Ètica del consum», amb un col·loqui posterior amb els participants. Sala Mn. Joan Vinyeta, parròquia de Santa Maria de Vilafranca.

1 de maig, dia dels treballadors. Els moviments obrers cristians de Catalunya i Balears, els capellans obrers, les religioses en barris i les delegacions de pastoral obrera de les diòcesis catalanes han elaborat un manifest per a aquesta jornada amb unes reflexions i propostes entorn la crisi econòmica, política i ètica que estem vivint. El podeu consultar al web del bisbat www.bisbatsantfeliu.org/p.obrera.

2a taula rodona «Fer front a la crisi». 29 d'abril, 19 h. Després de l'èxit de la primera taula rodona a Viladecans, l'Equip de Pastoral Obrera de la diòcesi organitza una segona edició a la comarca del Garraf. Juntament amb el

bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés, i Joan Torrents, de Càritas, s'incorporen en aquesta ocasió Susanna Igual, directora de l'IES Lluch i Rafecas de Vilanova, Albert Rodríguez, secretari general de CC.OO. de l'Alt Penedès i Jordi Jorba, com a treballador d'una entitat bancària. Col·legi Santa Teresa de Jesús, Rambla Principal 71, Vilanova i la Geltrú.

«Aplec del pa i l'empenta». 1 de maig, 12 h. Al Santuari de la Font Santa (Subirats) se celebra aquesta popular i tradicional diada en la qual s'arribaran a repartir 1.600 panets beneïts entre els fidels presents. El bisbe Agustí hi assistirà amb motiu dels 900 anys de l'arribada del primer rector al santuari, Mn. Ramon Reguart, que fou canonge de la catedral de Barcelona.

FORMACIÓ

Taller de dansa contemplativa a la Cova de Manresa. 22-24 de maig.

Conduït per Victòria Hernández, vol oferir l'oportunitat d'experimentar com la corporeïtat pot ser expressió i vehicle d'experiència espiritual i pot ajudar vivament a l'educació dels adolescents, joves i adults d'avui. Informació: 938 720 422, covae@covamanresa.cat, www.covamanresa.cat.

Simposi internacional «Jesús i Pau». 14 i 15 de maig. La Facultat de Teologia de Catalunya, en el marc del present any paulí, ha organitzat aquest simposi per tal d'aprofundir la relació entre aquestes dues figures, amb les aportacions de reconeguts professors de diverses institucions acadèmiques europees. Informació i inscripcions: Secretaria de la FTC, c/ Diputació 23, Barcelona, tel. 934 534 925, congressos@teologia-catalunya.cat, www.teologia-catalunya.cat.

CULTURA

«Celestial Sant Sopar», poemari de Carles Duarte. 29 d'abril, 12.10 h. La Facultat de Teologia de Catalunya organitza aquest acte cultural en el qual el mateix autor introduirà i recitarà la seva obra poètica, amb acompanyament musical creat i interpretat pel violoncel·lista Miquel Pujol.

CATEDRAL

Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Dilluns 27 d'abril, 20 h. Eucaristia presidida pel bisbe Agustí a la Catedral de Sant Llorenç. Al matí, el bisbe de Sant Feliu participarà també a la missa conventual del Monestir de Montserrat, a les 11 h.

ECO DE LA PALABRA

Luz de toda luz

En una colección de himnos hindúes muy antigua, llamada «Rig-Vedá», aparece una frase que nos contagia ilusión. Dice: «¡Hay tantas auroras que aún no han brillado!...». Por otra parte, son conocidos los versos del poeta castellano Luis Rosales, que un amigo tuvo la amabilidad de enviarme, a modo de medicina para tiempos de desolación:

«De noche, cuando la sombra de todo el mundo se junta,
de noche, cuando el camino huele a romero y a juncia.
De noche, iremos de noche, sin luna, iremos sin luna,
que para encontrar la fuente sólo la sed nos alumbr».

Todo va bien, para estimular la confianza. No sé qué motivo tendría aquel hindú orante para afirmar que aún hay muchas auroras esperando brillar; tampoco sé si la sed, el deseo, es suficiente luz para encontrar la fuente y seguir viviendo. Pero lo que sí sé, es que realmente aún hay infinitas auroras, que brillarán, no por ellas mismas, sino porque reflejarán la única alborada del único sol. Y que este único sol da luz a las muchas lunas,

que iluminan nuestras noches. Y que nuestra sed nos resulta buena guía, sólo porque realmente hay una fuente: de lo contrario, tendría razón el filósofo, que decía que no somos otra cosa que «una pasión inútil».

Para los cristianos la Resurrección de Jesucristo es la aurora de todas las auroras y la fuente que apacigua toda sed. Es la esperanza que necesitan las expectativas humanas, para que no queden siendo meras ilusiones. Si se nos permite el retruécano, la Resurrección de Jesucristo es la Verdad que necesitan todas las verdades humanas, para que realmente sean verdad.

Por ello las personas que no creen en la Resurrección, ni en su significado para la vida, bien satisfechos con las cosas que encuentran en este mundo, parecen aquel pájaro que vive contento en su jaula de oro, sin darse cuenta de que, a pesar de su hermosura, el mundo donde vive es realmente una jaula. No sabe que más allá está la libertad. De hecho, el Resucitado no sólo nos dice que hay libertad más allá, sino que Él ha abierto y ha atravesado la puerta: para él y para todos los que resucitan con Él, no hay puertas cerradas que nos puedan dejar cerrados en esta jaula. Bien nos lo dice el evangelista, cuando describe cómo Jesu-

cristo Resucitado se dejaba encontrar por sus discípulos (cf. Jn 20,19).

—Realmente son muchas las auroras y las primaveras, que aún no han despertado. Tal vez la tuya o la mía, o la de un pueblo, una sociedad, una comunidad, una civilización, una amistad...

—Pero la fuente de luz y de calor, que las hace posibles, está ahí, activa, inagotable, presente.

—Crear en la Resurrección de Jesucristo significa, no sólo que Él ha resucitado, sino que también este hecho resucita nuestras esperanzas, aquéllas que son según su voluntad.

Cuando recitamos el «Credo», para profesar la fe en Jesucristo, usamos aquella fórmula que cristalizó después de siglos de oración y pensamiento en la Iglesia: decimos que Él es «luz de luz», con lo cual queremos expresar que es Dios nacido de Dios Padre. Asimismo, desde la Resurrección podemos decir que «es luz de nuestras luces», que quiere decir, «esperanza de nuestras esperanzas».

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat